

PAŃSTWOWY TEATR LUDOWY W NOWEJ HUCIE

Dyrektor i kierownik artystyczny: Ryszard Filipiński

60-lecie ODZYSKANIA NIEPODLEGŁOŚCI POLSKI

JERZY TOMASZKIEWICZ

MIEJSCE AKCJI

Bohaterami utworu Jerzego Tomaszewicza są młodzi polscy poeci czasu wojny, którzy nie bacząc na grożące im w każdej chwili niebezpieczeństwo śmierci z rąk okupanta — podjęli ideę wydawania konspiracyjnej prasy literackiej. Spotykamy tutaj tak znamienne dla tego okresu postacie, jak:

ANDRZEJ TRZEBIŃSKI — założyciel „Ruchu Kulturowego”, organizacji skupiającej młodych artystów o różnych przekonaniach — dla wspólnej pracy konspiracyjnej. Trzeci kolejny redaktor „Sztuki i Narodu” rozstrzelany przez hitlerowców.

WACŁAW BOJARSKI — poeta i nowelista, autor popularnych piosenek partyzanckich („Natalia”, „Kasia”), założyciel owego czołowego pisma, jakim była „Sztuka i Naród” — zginął w akcji pod pomnikiem Kopernika.

TADEUSZ GAJCY — wybitny poeta, ostatni już redaktor „S i N”, prowadzący pismo w warunkach najkrwawszego terroru hitlerowskiego (późna jesień 1943 r.). Poległ w Powstaniu Warszawskim.

ZDZISŁAW STROIŃSKI — autor głośnego tomu liryków prozą „Okno”, poległ w Powstaniu Warszawskim.

KRZYSZTOF KAMIL BACZYŃSKI — poeta przyrównywany do J. Słowackiego, uczestniczący czynnie w akcjach dywersyjnych, poległ w Powstaniu Warszawskim.

TADEUSZ BOROWSKI — poeta i prozaik, jedyny, który doczekał wolności przeżywszy koszmar Oświęcimia.

Akcja sztuki toczy się latem i jesienią 1943 roku. Dramat Jerzego Tomaszewicza przypomina atmosferę i stwarza obraz dyskusji na temat kultury, literatury, posłannictwa twórczości artystycznej — wobec narodu przeżywającego najcięższy okres wojny, dyskusji, jaka nieustannie toczyła się w środowisku młodych poetów, pisarzy i publicystów warszawskich. Niesie próbę rekonstrukcji sporów filozoficznych, estetycznych i światopoglądowych — o nowy kształt kultury i sztuki w wolnej Ojczyźnie.

W inscenizacji wykorzystano fragmenty „Kordiana” J. Słowackiego, III cz. „Dziadów” A. Mickiewicza, „Warszawianki” St. Wyspiańskiego oraz autentyczne utwory bohaterów tego dramatu; autor współczesnej propozycji scenicznej w ten sposób przybliżył widzowi teatralnemu, zwłaszcza młodemu, nie tylko myśli i idee pisarzy tamtych lat, ale pozwala mu poznać język, stylistykę i formę utworów literackich tego szczególnego pokolenia, którego ostatni, najwybitniejsi przedstawiciele zginęli z bronią w ręku w czasie Powstania Warszawskiego.

Sztukę Tomaszewicza wystawia teatr i po to, by zaprzeczyć tragicznym słowom Tadeusza Borowskiego: „...zostanie po nas złom żelazny, i głuchy, drwiący śmiech pokoleń.” I aby przypomnieć, co podczas dyskusji z autorem „Pożegnania z Marią” powiedział Wacław Bojarski:

„...choćby miał po nas przemaszerować chamski but kata, choćby wgniótł w ziemię nasze ciała, zniszczył, rozmazał, choćby zmienił naszą, jakże nędzną broń w kupę złomu — to przecież dla przyszłych pokoleń będzie ten nasz krzyk niezaspokojony, niezadławiony, żarliwy — pragnieniem mocnego dobra. I choćby zawieść miało wszystko — to jedno po nas zostanie na pewno...”

Spektakl wyreżyserował **ALEKSANDER BEDNARZ**, scenografię przygotowała **ZOFIA BODAKOWSKA**, a ruch sceniczny jest dziełem **JADWIGI LESNIAK-JANKOWSKIEJ**. W spektaklu biorą udział: **Jadwiga Leśniak-Jankowska, Aleksander Bednarz, Krzysztof Górecki, Jerzy Hojda, Wacław Jankowski, Marian Jaskulski, Marek Kmieciński, Tadeusz Kwinta i Jerzy Szozda.**

Kasa czynna codziennie od 16 (z wyjątkiem poniedziałków) zaś w niedziele i święta od godz. 10—12 i od 16 do rozpoczęcia spektaklu. Kasa prowadzi sprzedaż biletów na 14 dni przed przedstawieniem. Organizacja widowni przyjmuje zamówienia na bilety zbiorowe codziennie w godz. 9—16, w soboty od 9—15. Telefon 411-83.

